

ГЛАВНА ПРОКУРАТУРА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

отдел

№ И-907

4. 12. 1992 г.

СОФИЯ 1040

Конст. г. № 29/92 г.
до 2 г.

90000 - 1-11
Наср. - 8. 11. 92 г.
Ч. 10

7
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 214

Дата 4. 12. 92 г.

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл.150 ал.1 във връзка с чл. 149 ал.1 т.1 от Конституцията на Република България правя следното искане за тълкуване до Конституционния съд:

Създава ли разпускането на Народното събрание на основание чл.99 ал.5 от Конституцията ново основание за прекратяване на пълномощията на народния представител извън случаите на чл.72 ал.1 от Конституцията?

Мотивите за това са следните:

1. Съгласно чл.99 чл.5 от Конституцията, ако не се постигне съгласие за образуване на правителство, президентът назначава служебно правителство, разпуска Народното събрание и насрочва нови избори в срока по чл.64 ал.3 от Конституцията. Тясното разбиране на текста би означавало, че в периода на действие на служебното правителство върховният законодателен орган престава да действа. Такова положение би означавало несъответствие с чл.1 ал.1 от основния закон, съгласно който България е република с парламентарно управление.

2. Съгласно чл.62 от Конституцията Народното събрание осъществява законодателна власт и упражнява парламентарен контрол. За времето на функциониране на служебното правителство, което ще действа в отсъствие на парламент, изчезва субектът на тези правомощия, съответно парламентарното управление.

3. В чл.72 ал.1 са посочени случаите, в които пълномощията на народния представител се прекратяват предсрочно. Те са изброени изчерпателно и в тях не е предвидено

друго обстоятелство, специално хипотезата на разпускане на Народното събрание на основание чл.99 ал.5.

5. Съгласно чл.64 ал.2 от Конституцията в случай на война, военно или друго извънредно положение, настъпили по време или след изтичане на мандата на Народното събрание срокът на неговите пълномощия се продължава до отпадането на тези обстоятелства. Законодателят има предвид обстоятелства, пред чието настъпване се поставя под заплахата вътрешната и външна сигурност на държавата, като в понятието "извънредно положение" той вероятно влага и по-широк смисъл на смущение на нормалния политически живот.

За да може да бъде продължен един мандат и да се постигне положителен политически и социален ефект от действията на върховния орган, би трябвало да има лица, които да бъдат свикани или да притежават качеството народен представител. Следователно, техните пълномощия не се прекратяват в хипотезата на чл.64 ал.2 от Конституцията и на още по-голямо основание не би трябвало да се прекратяват и в хипотезата на чл.99 ал.5 от основния закон. Противното тълкуване би означавало прекратяване на действието на законодателната власт.

5. Чл.111 ал.3 от Конституцията, който предвижда възможността Министерският съвет в случаите на прекратяване на неговите правомощия да изпълнява функциите си до избирането на нов Министерски съвет, утвърждава принципът за непрекъсваемост на действието на изпълнителната власт. Този процес е предвиден и в Закона за местното самоуправление и местната администрация. След като за други органи въпросът е решен в положителен смисъл и не се прекратяват пълномощията на избраните лица, на още по-силно основание този принцип би трябвало да се отнася до народните представители, формиращи върховния орган на страната.

Поради изложените съображения се обръщам към Вас с искане за тълкуване, тъй като посоченото положение от Конституцията на България остава неясно.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

ИВАН ТАТАРЧЕВ

и и С - 5